

“WIJ KRIJGEN ECHTE
ONTWIKKELINGSHULP
TERUG IN DE VORM VAN
WIJSHEID VAN INHEEMSE
VOLKEREN”

Jack Cox is directeur van vermogensbeheerder Forza Asset Management en auteur van Vlindereconomie.

Ontwikkelingshulp voor het rijke Westen

Op de valreep van vorig jaar werd in het Canadese Montreal tijdens de VN-natuurtop een 'historisch' akkoord bereikt over de bescherming van de natuur en biodiversiteit.

TEKST JACK COX | BEELD PICTURE PEOPLE

Kern van het akkoord is de belofte van de 196 lidstaten om in 2030 ten minste 30 procent van het aardoppervlak, land en zee, een vorm van bescherming te geven (het '30 X 30'-plan). Volgens wetenschappers is dit het absolute minimum om het massaal uitsterven van plant- en diersoorten en de achteruitgang van cruciale ecosystemen tot stand te brengen. Momenteel is zeventien procent van het land en tien procent van de oceanen beschermd. Ook zijn er afspraken gemaakt om subsidies voor schadelijke activiteiten af te bouwen en komt er extra geld beschikbaar voor natuurbescherming.

Het behaalde resultaat wordt al vergeleken met het klimaatakkoord van Parijs. Hier werd in december 2015 een wereldwijde lange termijn doelstelling vastgelegd om de opwarming van de aarde te beperken tot minder dan twee graden Celsius. Inmiddels is 'Parijs' zeer actueel en heeft het de hoogste prioriteit voor bestuurders en beleidsmakers in binnen- en buitenland.

Natuurbeschermingspartijen zijn ten dele tevreden met de uitkomsten en hadden op meer ambitie gerekend. Greenpeace reageerde verheugd op het waarborgen van inheemse volkeren als beheerders van veel van de resterende natuurgebieden in de wereld. Inheemse volkeren krijgen steeds meer erkenning voor hun uitzonderlijke wijsheid op het gebied van het terug in balans brengen van grote gebieden ongerepte natuur.

BETERE AFWEGING

Steeds vaker proberen organisaties de waarde van de natuur in geld uit te drukken om op deze manier een betere afweging te kunnen maken tussen economie en ecologie. Uit het rapport *Nature risk rising*, uitgebracht door het World Economic Forum, volgt dat vijftig procent van alles wat we wereldwijd verdienen afhankelijk is van de natuur en de ecosystemen die de natuur levert. Blijkbaar zijn we pas in staat om

de echte waarde van de natuur in te zien als we hem in geld kunnen uitdrukken.

Dit jaar is het driehonderd jaar geleden dat de Schotse econoom Adam Smith werd geboren. Als auteur van het wereldberoemde boek *The Wealth of Nations* wordt Smith beschouwd als de grondlegger van de huidige economische wetenschap. Alom wordt aangenomen dat wij als moderne mensen ongeveer 200.000 jaar geleden zijn ontstaan. Al die tijd levend in balans met de wereld en natuur om ons heen. Dus waar de ecologie al deze tijd ons referentiekader was, is dit in onze huidige tijd de economie. We kunnen de waarde van de ecologie slechts begrijpen door hem een economisch jasje aan te doen.

DICHTER BIJ DE KERN

Vanaf begin jaren '50 van de vorige eeuw is Nederland gestart met ontwikkelingshulp aan de armste landen van de wereld. Dit met de intentie om de inwoners van de betreffende landen een betere levensstandaard te bezorgen. Kortom het creëren van meer welvaart. Eigenlijk past de term ontwikkelingshulp niet op hetgeen werd en wordt beoogd. Economische groeihulp dekt veel beter de lading.

Ontwikkelen betekent letterlijk dat je steeds dichterbij de kern komt, zoals het afpellen van een ui. Juist in ontwikkelingslanden leven mensen vanuit hun kern en is het maar de vraag of ze zitten te wachten op zaken die wij welvaart noemen. Waar het westen decennialang met een economische bril naar de armste landen keek en economische groeihulp aanbood, krijgen we nu echte ontwikkelingshulp terug in de vorm van wijsheid van inheemse volkeren. Hun kennis over het weer in balans brengen van onze leefomgeving met de natuur is in ons rijke Westen kwijtgeraakt. De erkenning voor inheemse volkeren is absoluut een kentering in de geschiedenis van ons bestaan..

“Wanneer de laatste boom is omgehakt, de laatste vis is opgegeten en het laatste water is vergiftigd zullen we pas beseffen dat je geld niet kunt eten” Deze uitspraak van Alanis Obomsawin, een Amerikaans-Canadese filmmaakster die behoorde tot de Odank stam van de Abenaki-indian en, hoeft inmiddels geen nadere toelichting meer. ■

Deze column verscheen eerder in Dagblad De Limburger.